

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 974/98, annettu 3 päivänä toukokuuta 1998, euron käyttöönotosta 1
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 975/98, annettu 3 päivänä toukokuuta 1998, liik-
keeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvoista ja teknisistä
eritelmistä 6

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

98/307/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Belgian liiallisen
alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 9

98/308/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Saksan liiallisen
alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 11

98/309/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Itävallan liiallisen
alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 13

98/310/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Ranskan liiallisen
alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 14

98/311/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Italian liiallisen
alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 15

98/312/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Espanjan liiallisen
alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 17

98/313/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Portugalin liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 18

98/314/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Ruotsin liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 19

98/315/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä toukokuuta 1998, Yhdistyneen kuningaskunnan liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta 20

98/316/EY:

- * Neuvoston suositus, annettu 1 päivänä toukokuuta 1998, perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan mukaisesti 21

Ehdotus neuvoston (talous- ja raha-asiat) ja kyseisessä neuvostossa kokoontuvien ministereiden julkilausumaksi annetaan 1 päivänä toukokuuta 1998 28

98/317/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 3 päivänä toukokuuta 1998, perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti 30

98/318/EY:

- * Neuvoston suositus, annettu 3 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan keskuspankin puheenjohtajan, varapuheenjohtajan sekä johtokunnan muiden jäsenten nimittämisestä 36

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 974/98,
annettu 3 päivänä toukokuuta 1998,
euron käyttöönotosta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 109 l artiklan 4 kohdan kolmannen virkkeen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) tässä asetuksessa määritellään euron käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden rahalainsäädäntö; sopimussuhteiden jatkuvuutta, oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyvien ecuun kohdistuvien viittausten korvaamista viittauksilla euroon sekä pyöristämistä koskevat säännökset on jo annettu tietyistä euron käyttöön ottamiseen liittyvistä säännöksistä 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1103/97 ⁽⁴⁾; euron käyttöönotto koskee koko väestön päivittäisiä toimia osallistuvissa jäsenvaltioissa; olisi tutkittava muita kuin tähän asetukseen sekä asetukseen (EY) N:o 1103/97 sisältyviä toimenpiteitä tasapainoisen euroon siirtymisen varmistamiseksi erityisesti kuluttajien osalta,
- 2) Eurooppa-neuvoston Madridissa 15 ja 16 päivänä joulukuuta 1995 pidetyssä kokouksessa päätettiin, että perustamissopimuksessa Euroopan yhtenäisvaluutasta käytetty nimi "ecu" on yleisnimi; viiden toista jäsenvaltion hallitukset ovat päässeet yhteisymmärrykseen siitä, että tämä päätös on perustamissopimuksen asianomaisten määräysten sovitteu ja lopullinen tulkinta; Euroopan yhtenäisvaluutan nimi on "euro"; euro jaetaan osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttana sataan alayksikköön, jonka nimi

on "sentti"; nimen "sentti" määritelmä ei estä nimen yleisessä kielenkäytössä esiintyvien eri muotojen käyttöä jäsenvaltioissa; Eurooppa-neuvosto katsoi lisäksi, että yhtenäisvaluutan nimi on oltava sama kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä ottaen huomioon olemassa olevat erilaiset aakkoset,

- 3) toimiessaan perustamissopimuksen 109 l artiklan 4 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti neuvosto toteuttaa vaihtokurssien hyväksymisen lisäksi muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen otettaessa euro nopeasti käyttöön,
- 4) kun jäsenvaltiosta tulee perustamissopimuksen 109 k artiklan 2 kohdan mukaisesti osallistuva jäsenvaltio, neuvosto toteuttaa perustamissopimuksen 109 l artiklan 5 kohdan mukaisesti muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen otettaessa euro nopeasti käyttöön yhtenäisvaluuttana tässä jäsenvaltiossa,
- 5) perustamissopimuksen 109 l artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti neuvosto antaa kolmannen vaiheen alkamispäivänä ne lopulliset vaihtokurssit, joihin osallistuvien jäsenvaltioiden valuutat vahvistetaan, sekä sen lopullisesti vahvistetun kurssin, jolla euro korvaa nämä valuutat,
- 6) säädöksiä tulkittaessa olisi otettava huomioon, että euroyksikön ja kansallisten valuuttayksikköjen välillä tai kyseisten kansallisten valuuttayksikköjen välillä ei ole vaihtokurssiriskiä,
- 7) oikeudellisten asiakirjojen määrittelyssä käytetty termi "sopimus" sisältää kaikentyyppiset sopimukset riippumatta tavasta, jolla ne on tehty,
- 8) jotta valmistautuminen euroon siirtymiseen tapahtuisi vaivattomasti, tarvitaan siirtymäkausi osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttojen eurolla korvaamisen sekä eurosetelien ja -metallirahojen käyttöönoton välillä; tämän kauden aikana kansalliset

⁽¹⁾ EYVL C 369, 7.12.1996, s. 10

⁽²⁾ EYVL C 205, 5.7.1997, s. 18

⁽³⁾ EYVL C 380, 16.12.1996, s. 50

⁽⁴⁾ EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1

valuuttayksiköt määritellään euron ilmentymiksi; siten vahvistetaan euroyksikön ja kansallisten valuuttayksikköjen välinen oikeudellinen vastavuus,

- 9) perustamissopimuksen 109 g artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1103/97 mukaisesti euro korvaa ecun Euroopan yhteisöjen toimielinten laskentayksikkönä 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen; euron olisi oltava myös Euroopan keskuspankin (EKP) ja osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankkien laskentayksikkö; Madridin päätelmien mukaisesti Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) rahapoliittiset toimet tapahtuvat euroyksikössä; tämä ei estä kansallisia keskuspankkeja pitämästä kansallisen valuuttayksikkönsä määräistä kirjanpitoa siirtymäkauden aikana, erityisesti henkilöstönsä ja yleisen hallintonsa osalta,
- 10) kukin jäsenvaltio voi sallia euroyksikön täysimittaisen käytön alueellaan siirtymäkauden aikana,
- 11) siirtymäkauden aikaiset sekä euroyksikön että kansallisen valuuttayksikön määräiset sopimukset, kansalliset lait ja muut oikeudelliset asiakirjat ovat päteviä; kyseisen kauden aikana mikään tämän asetuksen säännöksistä ei saa vaikuttaa kansalliseen valuuttayksikköön tehdyn viittauksen pätevyteen missään oikeudellisessa asiakirjassa,
- 12) jollei toisin ole sovittu, taloudellisten toimijoiden on jonkin oikeudellisen asiakirjan mukaisesti suoritettavien kaikkien toimien yhteydessä noudatettava kyseisessä asiakirjassa käytettyä yksikköä,
- 13) euroyksikkö ja kansalliset valuuttayksiköt ovat saman valuutan yksiköitä; olisi varmistettava, että osallistuvassa jäsenvaltiossa tilihyvityksin suoritettavat maksut voidaan tehdä joko euroyksikössä tai vastaavassa kansallisessa valuuttayksikössä; tilihyvityksin suoritettavia maksuja koskevia määräyksiä olisi sovellettava myös niihin rajat ylittäviin maksuihin, jotka ovat euroyksikön tai velkojan tilin kansallisen valuuttayksikön määräisiä; on välttämätöntä varmistaa maksujärjestelmien hyvä toimivuus säätämällä tilien hyvittämisestä käyttämällä kyseisten järjestelmien kautta hyvitettäviä maksuvälineitä; tilihyvityksin tapahtuvaa maksujen suorittamista koskevat säännökset eivät saisi merkitä sitä, että rahoituspalveluiden välittäjät ovat velvollisia asettamaan käyttöön joko muita maksumuotoja tai tuotteita, jotka ovat euron jonkin tietyn yksikön määräisiä; tilihyvityksin suoritettavia maksuja koskevat säännökset eivät estä rahoituspalveluiden välittäjiä sovittamasta yhteen sellaisten euroyksikössä määriteltujen maksumuotojen käyttöönottoa, jotka perustuvat yhteiseen tekniseen perusrakenteeseen siirtymäkauden aikana,
- 14) Madridissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti osallistuvat jäsenvaltiot laskevat liikkeeseen julkisen kaupankäynnin kohteena olevan uuden velan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen euroyksikön määräisenä; on suotavaa sallia velan liikkeeseenlaskijoiden määrittellä velkakanta uudelleen euroyksikössä; uudelleen määrittelyä koskevien säännösten olisi oltava sellaisia, että niitä voidaan soveltaa myös kolmansien maiden lainkäyttövallan alueella; liikkeeseenlaskijoiden olisi voitava määrittellä velkakanta uudelleen, jos velka on määritelty sellaisen jäsenvaltion kansallisessa valuuttayksikössä, joka on määritellyt uudelleen osan tai kaiken kyseisen jäsenvaltion julkisyhteisöjen velkakannasta; nämä säännökset eivät koske sellaisten lisätoimenpiteiden käyttöönottoa, joilla muutetaan velkakannan ehtoja, muun muassa velkakannan nimellismäärän muuttamiseksi, koska kyseiset seikat kuuluvat asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alaan; on suotavaa, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet muuttaakseen järjestäytyneiden markkinoiden toimissa käytettyä laskentayksikköä,
- 15) voi myös olla tarpeen toteuttaa lisätoimia yhteisön tasolla sen selkeyttämiseksi, mikä vaikutus euron käyttöönotolla on yhteisön olemassa olevan lainsäädännön säännösten soveltamiseen, erityisesti nettoutuksen, kuittauksen ja vaikutuksiltaan samankaltaisten menettelyjen osalta,
- 16) euroyksikön käyttöä koskevia velvoitteita voidaan määrätä ainoastaan yhteisön lainsäädännön perusteella; osallistuvat jäsenvaltiot voivat sallia euroyksikön käytön julkisen sektorin kanssa tehtävissä liiketoimissa; Eurooppa-neuvoston Madridissa pidetyssä kokouksessa päätetyn viitesuunnitelman mukaisesti yhteisön lainsäädännössä, jossa säädetään euroyksikön käytön laajentamisen aikataulusta, voidaan jättää jonkin verran toimintavapautta yksittäisille jäsenvaltioille,
- 17) perustamissopimuksen 105 a artiklan mukaisesti neuvosto voi toteuttaa toimenpiteitä kaikkien metallirahojen yksikköarvojen ja teknisten eritelmien yhdenmukaistamiseksi,

- 18) setelit ja metallirahat on suojattava riittävällä tavalla väärennöksiltä,
- 19) kansallisten valuuttayksikköjen määräiset setelit ja metallirahat menettävät asemansa laillisina maksuvälineinä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siirtymäkauden päättymisestä; jäsenvaltioiden yleisistä syistä käyttöön ottamat seteleissä ja metallirahoissa maksamista koskevat rajoitukset eivät ole yhteensopimattomia euroseteleiden ja -metallirahojen laillisen maksuvälineaseman kanssa, edellyttäen että muita laillisia keinoja rahamääräisten velkojen maksamiseen on käytettävissä,
- 20) siirtymäkauden päättymisestä alkaen on tuolloin voimassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyviä viittauksia pidettävä viittauksina euroyksikköön kyseisten vaihtokurssien mukaisesti; sen vuoksi olemassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyvien rahayksikköjen konkreettinen uudelleen määrittely ei ole tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi; asetuksessa (EY) N:o 1103/97 määriteltyjä pyöristämissääntöjä sovelletaan myös siirtymäkauden päättyessä tai siirtymäkauden jälkeen tehtyihin muutoksiin; selvyden vuoksi voi olla suotavaa suorittaa konkreettinen rahayksikön uudelleen määrittely niin pian kuin on tarkoituksenmukaista,
- 21) eräistä Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 11 2 kohdassa määrätään muun muassa, että kyseisen pöytäkirjan 5 kohta tulee voimaan, jos Yhdistynyt kuningaskunta ilmoittaa neuvostolle, että se ei aio siirtyä kolmanteen vaiheeseen; Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 30 päivänä lokakuuta 1997 neuvostolle, että se ei aio siirtyä kolmanteen vaiheeseen; pöytäkirjan kohdassa 5 määrätään muun muassa, että perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan,
- 22) Tanska on Edinburghissa 12 päivänä joulukuuta 1992 tehtyyn päätökseen liittyen ilmoittanut, viitaten eräitä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 12 olevaan 1 kohtaan, että se ei aio osallistua kolmanteen vaiheeseen; sen tähden Tanskaan sovelletaan kyseisen pöytäkirjan 2 kohdan mukaisesti perustamissopimuksen ja Euroopan keskuspankikijärjestelmän perussäännön kaikkia niitä artikloja ja määräyksiä, joissa viitataan poikkeukseen,
- 23) perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhtenäisvaluutta otetaan käyttöön vain niissä jäsenvaltioissa, joita ei koske poikkeus,
- 24) tätä asetusta sovelletaan tämän vuoksi perustamissopimuksen 189 artiklan mukaisesti, jollei pöytäkirjasta N:o 11, pöytäkirjasta N:o 12 tai perustamissopimuksen 109 k artiklan 1 kohdasta muuta johdu,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- ”osallistuvilla jäsenvaltioilla” Alankomaita, Belgiaa, Espanjaa, Irlantia, Italiaa, Itävaltaa, Luxemburgia, Portugalia, Ranskaa, Saksaa ja Suomea,
- ”oikeudellisilla asiakirjoilla” säädöksiä, hallinnollisia määräyksiä, lainkäyttöpäätöksiä, sopimuksia, yksipuolisia oikeustoimia, muita maksuvälineitä kuin seteleitä ja metallirahoja sekä muita asiakirjoja, joilla on oikeusvaikutus,
- ”vaihtokurssilla” peruuttamattomasti vahvistettua vaihtokurssia, jonka neuvosto on hyväksynyt perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti kunkin osallistuvan jäsenvaltion valuutalle,
- ”euroyksiköllä” 2 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettua valuuttayksikköä,
- ”kansallisilla rahayksiköillä” osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttayksikköjä, sellaisina kuin kyseiset yksiköt on määritelty talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkua edeltävänä päivänä,
- ”siirtymäkaudella” ajanjaksoa, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 1999 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2001,
- ”uudelleen määrittelyllä” sen yksikön muuttamista, jossa velkakanta on määritelty, kansallisesta valuuttayksiköstä 2 artiklan mukaiseksi euroyksiköksi, jolloin uudelleen määrittely ei muuta velan muita ehtoja, mitkä määräytyvät asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

II OSA

OSALLISTUVIEN JÄSENVALTIOIDEN VALUUTTOJEN KORVAAMINEN EUROLLA

2 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden valuutta on euro 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen. Valuuttayksikkö on yksi euro. Yksi euro jakautuu sataan senttiin.

3 artikla

Euro korvaa kunkin osallistuvan jäsenvaltion valuutan vaihtokurssin mukaisesti.

4 artikla

Euro on Euroopan keskuspankin (EKP) ja osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankkien laskentayksikkö.

III OSA

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

5 artikla

Siirtymäkauden aikana sovelletaan 6, 7, 8 ja 9 artiklaa.

6 artikla

1. Euro jaetaan myös kansallisiin valuuttayksikköihin vaihtokurssien mukaisesti. Kansallisten valuuttayksikköjen kaikki alajaottelut säilytetään. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, osallistuvien jäsenvaltioiden rahalainsäädäntöä sovelletaan edelleen.

2. Jos oikeudellisessa asiakirjassa viitataan kansalliseen valuuttayksikköön, tämä viittaus on yhtä pätevä kuin jos viittaus olisi tehty vaihtokurssien mukaisesti euroyksikköön.

7 artikla

Kunkin osallistuvan jäsenvaltion valuutan korvaaminen eurolla ei ilman eri toimenpiteitä muuta korvaamispäivänä olemassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa käytettyä rahayksikköä.

8 artikla

1. Toimet, jotka suoritetaan kansallisen valuuttayksikön käyttöön velvoittavien tai kansallisen valuuttayksikön määräisten oikeudellisten asiakirjojen nojalla, suoritetaan tämän kansallisen valuuttayksikön määräisinä. Toimet, jotka suoritetaan euroyksikön käyttöön velvoittavien tai euroyksikössä määriteltyjen oikeudellisten asiakirjojen nojalla, suoritetaan tämän yksikön määräisinä.

2. 1 kohdan säännöksiä sovelletaan, jolleivät osapuolet ole sopineet muusta.

3. Huolimatta 1 kohdan säännöksistä velallinen voi maksaa euroyksikön tai osallistuvan jäsenvaltion kansallisen valuuttayksikön määräisen ja kyseisessä jäsenvaltiossa maksettavan minkä tahansa määrän hyvittämällä sen velkojan tilille joko euroyksikön tai kyseisen kansallisen valuuttayksikön määräisenä. Määrä on hyvitetty velkojan tilille hänen tilinsä valuuttayksikön määräisenä, jolloin mahdollinen muuntaminen suoritetaan vaihtokurssien mukaisesti.

4. Huolimatta 1 kohdan säännöksistä kukin osallistuva jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen

— Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä määritellyn, jäsenvaltion julkisyhteisöjen liikkeelle laskeman kansallisen valuuttayksikön määräisen velkakannan, jonka liikkeelle laskemiseen sovelletaan kyseisen jäsenvaltion kansallista lakia, yksikön muuntamiseksi euroyksiköksi. Jos jäsenvaltio on toteuttanut tällaisen toimenpiteen, liikkeeseenlaskijat voivat määritellä kyseisen jäsenvaltion kansallisen valuuttayksikön määräisen velan uudelleen euroyksikkönä, ellei sopimusehdoissa nimenomaisesti suljeta pois uudelleen määrittelyä; tätä säännöstä sovelletaan jäsenvaltion julkisyhteisöjen liikkeeseen laskemaan velkaan sekä muiden liikkeeseenlaskijoiden joukkovelkakirjoihin ja muihin arvopaperistetun velan muotoihin,

jotka ovat luovutuskelpoisia pääomamarkkinoilla, ja muiden velallisten liikkeeseen laskemiin rahamarkkinavälineisiin,

— jotta seuraavien toimintojen laskentayksikkö voidaan muuttaa kansallisesta valuuttayksiköstä euroyksiköksi:

a) järjestäytyneet markkinat, joilla käydään kauppaa, harjoitetaan selvitystoimintaa ja toteutetaan suorituksia sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY (!) liitteen B osassa luetelluilla rahoitusvälineillä sekä hyödykkeillä, ja

b) järjestelmät, joissa säännöllisesti käydään kauppaa, harjoitetaan selvitystoimintaa ja toteutetaan suorituksia.

5. Osallistuvat jäsenvaltiot voivat antaa muita kuin 4 kohdassa mainittuja euroyksikön käyttöön velvoittavia säännöksiä ainoastaan yhteisön lainsäädännössä säädetyn aikataulun mukaisesti.

6. Nettoutuksen, kuittauksen ja vaikutuksiltaan samantaisia menettelyjä sallivia tai niihin velvoittavia osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia säädöksiä sovelletaan rahamääräisiin veloitteisiin riippumatta niiden valuuttayksiköstä, jos kyseinen valuuttayksikkö on ilmaistu euroyksikönä tai kansallisena valuuttayksikönä, jolloin mahdollinen muuntaminen suoritetaan vaihtokurssien mukaisesti.

9 artikla

Kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit ja metallirahat säilyttävät asemansa laillisena maksuvälineenä tämän asetuksen voimaantulopäivää edeltävänä päivänä voimassa olevien alueellisten rajojensa sisällä.

IV OSA

EUROSETELIT JA -METALLIRAHAT

10 artikla

EKP ja osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankit laskevat liikkeeseen euromääräiset setelit 1 päivästä tammikuuta 2002 lukien. Rajoittamatta 15 artiklan säännösten soveltamista ainoastaan näillä euromääräisillä seteleillä on laillisen maksuvälineen asema kaikissa näissä jäsenvaltioissa.

(!) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/26/EY (EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).

11 artikla

Osallistuvat jäsenvaltiot laskevat liikkeeseen 1 päivästä tammikuuta 2002 lukien euro- ja senttimääräisiä metallirahoja noudattaen yksikköarvoja ja teknisiä eritelmiä, jotka neuvosto voi vahvistaa perustamissopimuksen 105 a artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti. Rajoittamatta 15 artiklan säännösten soveltamista ainoastaan näillä metallirahoilla on laillisen maksuvälineen asema kaikissa näissä jäsenvaltioissa. Lukuun ottamatta liikkeenlaskevaa viranomaista ja liikkeenlaskevan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä erityisesti nimettyjä henkilöitä kenelläkään ei ole velvollisuutta hyväksyä samassa maksussa enempää kuin 50 metallirahaa.

12 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden on säädettävä riittävät seuraamukset väärin euroseteleiden ja -metallirahojen valmistamisesta ja niiden väärentämisestä.

V OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET*13 artikla*

Siirtymäkauden päättymisestä alkaen sovelletaan 14, 15 ja 16 artiklaa.

14 artikla

Siirtymäkauden päättyessä voimassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyviä viittauksia kansallisiin valuuttayksiköihin pidetään viittauksina euroyksikköön

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perustamissopimuksen mukaisesti, jollei pöytäkirjasta N:o 11, pöytäkirjasta N:o 12 tai perustamissopimuksen 109 k artiklan 1 kohdasta muuta johdu.

Tehty Brysselissä 3 päivänä toukokuuta 1998.

kyseisten vaihtokurssien mukaisesti. Asetuksessa (EY) N:o 1103/97 säädetyt pyöristämissääntöjä sovelletaan.

15 artikla

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit ja metallirahat ovat laillisia maksuvälineitä kansallisten alueellisten rajojensa sisällä enintään kuuden kuukauden ajan siirtymäkauden päättymisestä; tätä määräaikaa voidaan lyhentää kansallisella lainsäädännöllä.

2. Kukin osallistuva jäsenvaltio voi määrätä edellä 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti kansallisen valuuttayksikönsä määräisten seteleiden ja metallirahojen käyttöä koskevista säännöistä enintään kuuden kuukauden ajaksi siirtymäkauden päättymisestä lukien sekä toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet niiden käytöstä poistamisen helpottamiseksi.

16 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden setelien ja metallirahojen liikkeenlaskijat hyväksyvät edelleen aiemmin liikkeenlaskemansa setelit ja metallirahat euroa vastaan vaihtokurssin mukaisesti noudattaen kansallisia lakejaan ja käytäntöjään.

VI OSA

VOIMAANTULO*17 artikla*

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 975/98,
annettu 3 päivänä toukokuuta 1998,
liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvoista ja teknisistä eritelmistä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 105 a artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

vojen täytyy olla sellaiset, että euroissa ja senteissä ilmaistut määrät on helppo maksaa käteisellä,

- 1) Madridissa 15 ja 16 päivänä joulukuuta 1995 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa hyväksyttiin suunnitelma yhtenäisvaluuttaan siirtymisestä, jonka mukaan eurometallirahat otetaan käyttöön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2002; eurometallirahojen liikkeelle laskemisen tarkka päivämäärä päätetään, kun neuvosto antaa euron käyttöönottoa koskevan asetuksensa välittömästi sen jälkeen, kun on mahdollisimman aikaisessa vaiheessa vuonna 1998 tehty päätös niistä jäsenvaltioista, jotka ottavat euron käyttöön yhtenäisvaluuttana,
- 2) perustamissopimuksen 105 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat laskea liikkeeseen metallirahoja saatuaan Euroopan keskuspankin (EKP) hyväksymisen liikkeeseen laskemisen määrälle, ja neuvosto voi 189 c artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen ja EKP:tä kuultuaan toteuttaa toimenpiteitä kaikkien liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen yksikköarvojen ja teknisten eritelmien yhdenmukaistamiseksi siinä laajuudessa kuin se on tarpeen niiden moitteetoman liikkeen turvaamiseksi yhteisössä,
- 3) Euroopan rahapoliittinen instituutti on ilmoittanut, että euroseteleiden yksikköarvot ovat 5 euron ja 500 euron välillä; seteleiden ja metallirahojen yksikköar-

- 4) neuvosto on valtuuttanut yhteisön rahapajojen johtajat tutkimaan asiaa ja laatimaan selvityksen Euroopan yhteisestä metallirahajärjestelmästä; he esittivät marraskuussa 1996 selvityksen ja helmikuussa 1997 tarkistetun selvityksen, joissa oli esitetty uusien eurometallirahojen yksikköarvot ja tekniset eritelmat (hal-kaisija, paksuus, paino, väri, koostumus ja syrjä),
- 5) Euroopan yhteisen metallirahajärjestelmän olisi saavutettava yleisön luottamus ja sisällettävä teknologisia innovaatioita, joiden ansiosta siitä tulee varma, luotettava ja tehokas järjestelmä,
- 6) suuren yleisön hyväksynnän saaminen uudelle järjestelmälle on eräs yhteisön metallirahajärjestelmän päätavoite; yleinen luottamus uuteen järjestelmään riippuu eurometallirahojen fyysisistä ominaisuuksista, minkä vuoksi metallirahojen on oltava mahdollisimman käyttäjäystävällisiä,
- 7) kuluttajajärjestöiltä, Euroopan Sokeain liitolta ja myyntiautomaattialan edustajilta on pyydetty lausuntoja, jotta voitaisiin ottaa huomioon metallirahojen merkittävien käyttäjäryhmien erityisvaatimukset; jotta siirtyminen euroon sujuisi häiriöttä ja käyttäjien olisi helpompi hyväksyä uusi metallirahajärjestelmä, metallirahojen täytyy olla helposti tunnistettavia visuaalisten ja koskettaessa tuntuvien piirteiden avulla,
- 8) uusien eurometallirahojen erotettavuus paranee ja niihin tottuminen helpottuu, jos niiden halkaisijan ja yksikköarvon välillä on selkeä yhteys,
- 9) väärennysmahdollisuuksien vähentämiseksi on 1 ja 2 euron metallirahoissa niiden suuren arvon vuoksi oltava erityisiä aitoustekijöitä; kolmikerrosmetallitekniikka ja kahden eri värin yhdistelmä samassa metallirahassa katsotaan tehokkaimmiksi nykyisin käytettävissä olevista aitoustekijöistä,
- 10) antamalla metallirahoille sekä eurooppalainen että kansallinen puoli ilmennetään sopivalla tavalla Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisen rahaliiton

⁽¹⁾ EYVL C 208, 9.7.1997, s. 5 ja EYVL C 386, 20.12.1997, s. 12.

⁽²⁾ Lausunto annettu 25. kesäkuuta 1997 (EYVL C 205, 5.7.1997, s. 18).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 6. marraskuuta 1997 (EYVL C 358, 24.11.1997, s. 24), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 20. marraskuuta 1997 (EYVL C 23, 23.1.1998, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 17. joulukuuta 1997 (EYVL C 14, 19.1.1998).

perusajatusta sekä voidaan merkittävästi parantaa metallirahojen hyväksyttävyyttä Euroopan kansalaisten keskuudessa,

11) Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 30 päivänä kesäkuuta 1994 direktiivin 94/27/EY⁽¹⁾, jolla rajoitetaan nikkelin käyttöä tietyissä tuotteissa, koska nikkeli voi joissakin olosuhteissa aiheuttaa allergiaa; tämä direktiivi ei koske metallirahoja; yleisistä terveydellisistä syistä eräät jäsenvaltiot käyttävät jo Nordic Gold -nimistä nikkelitöntä metalliseosta nykyisessä metallirahajärjestelmässään; näyttää toivottavalta, että metalli-

rahojen nikkelpitoisuutta vähennetään uuteen metallirahajärjestelmään siirryttäessä,

12) näin ollen on asianmukaista noudattaa periaatteessa edellä mainittujen rahapajojen johtajien ehdotusta ja mukauttaa sitä ainoastaan siinä määrin kuin on välttämätöntä, jotta voitaisiin ottaa erityisesti huomioon metallirahojen merkittävien käyttäjäryhmien erityisvaatimukset sekä tarve vähentää nikkelin käyttöä metallirahoissa,

13) kaikista eurometallirahoille säädetyistä teknisistä eritelmistä ainoastaan paksuutta koskeva arvo on luonteeltaan viitteellinen, koska metallirahan todellinen paksuus riippuu säädetyistä halkaisijasta ja painosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Ensimmäisessä eurometallirahojen sarjassa on kahdeksan eri yksikköarvoa 1 sentistä 2 euroon, ja niiden tekniset eritelmät ovat seuraavat:

Yksikköarvo (euroa)	Halkaisija (mm)	Paksuus (mm) ⁽¹⁾	Paino (g)	Muoto	Väri	Koostumus	Syrjä
2	25,75	1,95	8,5	pyöreä	renkas: valkoinen keskiosa: keltainen	Kuparinikkeli (Cu75Ni25) kolmikerrosmetalli nikkelimessinki/nikkeli/nikkeli/ messinki CuZn20Ni5/Ni12/CuZn20Ni5	tekstireunustus tiheä rihlaus
1	23,25	2,125	7,5	pyöreä	renkas: keltainen keskiosa: valkoinen	nikkelimessinki (CuZn20Ni5) kolmikerrosmetalli Cu75Ni25/Ni7/Cu75Ni25	jaksottainen rihlaus
0,50	24,25	1,69	7	pyöreä	keltainen	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	harva rihlaus
0,20	22,25	1,63	5,7	”espanjalaisen kukan” muotoinen	keltainen	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	sileä
0,10	19,75	1,51	4,1	pyöreä	keltainen	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	harva rihlaus
0,05	21,25	1,36	3,9	pyöreä	punainen	kuparilla päällystetty teräs	sileä
0,02	18,75	1,36	3	pyöreä	punainen	kuparilla päällystetty teräs	sileä syrjä, jossa ura
0,01	16,25	1,36	2,3	pyöreä	punainen	kuparilla päällystetty teräs	sileä

⁽¹⁾ Paksuutta koskevat arvot ovat luonteeltaan viitteelliset.

⁽¹⁾ EYVL L 188, 22.7.1994, s. 1

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti, jollei perustamissopimuksen 109 k artiklan 1 kohdasta tai pöytäkirjoista N:o 11 ja N:o 12 muuta johdu.

Tehty Brysselissä 3 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,

Belgian liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/307/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammi-kuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä,

liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdystä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Belgiassa on liiallinen alijäämä; 104 c

artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Belgialle suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoo päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Belgian annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia:

Julkisyhteisöjen alijäämä Belgiassa on pienentynyt merkittävästi vuodesta 1993 alkaen, ja vuonna 1997 se laski 2,1 prosenttiin bruttokansantuotteesta, mikä on alle perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon. Sen ennustetaan pienentyvän 1,7 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 1998. Belgian vuoden 1997 lähentymisohjelmassa julkisyhteisöjen alijäämän Belgiassa arvioidaan pienentyvän edelleen noin 1,4 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 2000.

Julkisyhteisöjen velan suhde bruttokansantuotteeseen oli enimmillään 135,2 prosenttia vuonna 1993, mutta on sen jälkeen joka vuosi laskenut ja oli 122,2 prosenttia vuonna 1997. Belgian lähentymisohjelmassa velkasuhteen odotetaan pienenevän edelleen vuonna 1998 ja pienemisen ennustetaan jatkuvan tulevina vuosina.

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 7 päivänä marraskuuta 1994, 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

Velkasuhteen alenevaa suuntaa ovat edistäneet alijäämän pieneneminen sekä erityisesti perusyliäämän taso, joka on ollut yli 5 prosenttia bruttokansantuotteesta vuodesta 1994. Belgian lähentymisohjelman hyväksymisen jälkeen maan hallitus on vahvistanut uudelleen, että se sitoutuu pitämään perusyliäämän noin 6 prosentin tasolla bruttokansantuotteesta keskipitkällä aikavälillä. Tämä perusyliäämä on keskeinen tekijä velkasuhteen pysyvästi alenevan suuntauksen ylläpitämiseksi.

Alijäämä oli vuonna 1997 perustamissopimuksessa määrätellyn viitearvon alapuolella, missä sen odotetaan pysyvän myös vuonna 1998 ja pienentyvän edelleen keskipitkällä aikavälillä; neljän viime vuoden aikana julkisyhteisöjen velkasuhde on pienentynyt, ja pienentymisen odotetaan jatkuvan tulevina vuosina,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Belgian liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Belgian liiallisen alijäämän olemassaolosta 26 päivänä syyskuuta 1994 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,
Saksan liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/308/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammikuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä,

liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitetyssä liiallista alijäämää koskevasta menettelystä tehdystä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 27 päivänä kesäkuuta 1996 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Saksassa on liiallinen alijäämä⁽²⁾; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Saksalle suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽³⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoaa päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Saksan annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia:

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ EYVL L 172, 11.7.1996, s. 26

⁽³⁾ Neuvoston suositukset, annettu 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

Julkisyhteisöjen alijäämä Saksassa kasvoi vuosina 1995 ja 1996, jolloin se nousi 3,4 prosenttiin bruttokansantuotteesta. Vuonna 1997 alijäämä pieneni 2,7 prosenttiin bruttokansantuotteesta, mikä on alle perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon, ja vuonna 1998 sen ennustetaan pienentyvän edelleen 2,5 prosenttiin bruttokansantuotteesta. Saksan vuoden 1997 lähentymisohjelmassa julkisyhteisöjen alijäämän Saksassa arvioidaan pienentyvän edelleen noin 1,5 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 2000.

Julkisyhteisöjen velkasuhde jatkoi nousuaan vuoteen 1997 asti, jolloin se oli 61,3 prosenttia bruttokansantuotteesta; kasvettauaan voimakkaasti vuonna 1995 velkasuhde nousi hiukan yli 60 prosentin viitearvon vuonna 1996. Saksan lähentymisohjelmassa velkasuhteen odotetaan pienentyvän vuonna 1998 ja pienentymisen arvioidaan jatkuvan myös tulevina vuosina.

Saksan yhdistymisen poikkeukselliset olosuhteet rasittavat edelleen ankarasti Saksan budjettia. Saksan julkisyhteisöjen velka sisältää lisäksi yhdistymiseen liittyviä velkoja, joiden määrä on noin 10 prosenttia bruttokansantuotteesta.

Alijäämä oli vuonna 1997 perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella, missä sen odotetaan pysyvän myös vuonna 1998 ja pienentyvän edelleen keskipitkällä aikavälillä. Velkasuhde oli vuonna 1997 hiukan yli perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon, mutta sen odotetaan alkavan pienentyä vuonna 1998 ja laskevan pian takaisin perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolelle,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Saksan liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Saksan liiallisen alijäämän olemassaolosta 27 päivänä kesäkuuta 1996 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,
Itävallan liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/309/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,
ottaa huomioon komission suosituksen,
sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammikuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä, liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 10 päivänä heinäkuuta 1995 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Itävallassa on liiallinen alijäämä; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Itävalle suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoaa päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Itävallan annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia;

Julkisyhteisöjen alijäämä on pienentynyt vuodesta 1995 ja oli 2,5 prosenttia bruttokansantuotteesta vuonna 1997, mikä on alle perustamissopimuksen määritellyn

viitearvon; alijäämän ennustetaan pienentyvän edelleen noin 2,3 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 1998. Vuonna 1997 päivitetyn Itävallan lähentymisohjelman mukaan alijäämän arvioidaan supistuvan 1,9 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 2000.

Julkisyhteisöjen velkasuhde oli enimmillään vuonna 1996, jolloin se oli 69,5 prosenttia bruttokansantuotteesta, jonka jälkeen vuonna 1997 se laski 66,1 prosenttiin. Itävallan päivitettyssä lähentymisohjelmassa velkasuhteen odotetaan pienenevän edelleen vuonna 1998 ja pienentymisen ennustetaan jatkuvan tulevana vuosina.

Alijäämä oli vuonna 1997 perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella, missä sen odotetaan pysyvän myös vuonna 1998 ja pienentyvän edelleen keskipitkällä aikavälillä; velkasuhde pienenee parhailtaan ja sen odotetaan pienentyvän edelleen tulevana vuosina,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Itävallan liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Itävallan liiallisen alijäämän olemassaolosta 10 päivänä heinäkuuta 1995 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,
Ranskan liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/310/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammikuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä,

liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Ranskassa on liiallinen alijäämä; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Ranskalle suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoo päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Ranskan annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia;

Julkisyhteisöjen alijäämä Ranskassa on pienentynyt vuodesta 1994 alkaen, ja vuonna 1997 se laski 3,0 prosenttiin bruttokansantuotteesta, mikä vastaa perustamissopimuksessa määriteltyä viitearvoa; vuonna 1998 alijäämän ennustetaan edelleen hiukan pienentyvän 2,9 prosenttiin bruttokansantuotteesta ja hallitus aikoo pienentää alijäämää vuonna 1999 edelleen 2,3 prosenttiin bruttokansantuotteesta.

Julkisyhteisöjen velkasuhde on kasvanut ja oli 58 prosenttia bruttokansantuotteesta vuonna 1997, mutta se ei ole koskaan ylittänyt perustamissopimuksessa määriteltyä 60 prosentin viitearvoa.

Vuonna 1997 alijäämä vastasi perustamissopimuksessa perustamissopimuksessa määriteltyä viitearvoa, ja vuonna 1998 sen oletetaan laskevan tämän alle; julkisyhteisöjen velkasuhde on perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Ranskan liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Ranskan liiallisen alijäämän olemassaolosta 26 päivänä syyskuuta 1994 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 7 päivänä marraskuuta 1994, 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,
Italian liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/311/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammikuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä,

liallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liallinen alijäämä, ja kun liallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Italiassa on liallinen alijäämä; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Italialle suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoaa päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Italian annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia;

Julkisyhteisöjen alijäämä on vuodesta 1993 pienentynyt jyrkästi 2,7 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 1997, mikä on alle perustamissopimuksessa määritellyn

viitearvon; vuonna 1998 sen ennustetaan pienentyvän edelleen 2,5 prosenttiin bruttokansantuotteesta. Italian hallituksen äskettäin parlamentille antamassa uudessa keskipitkän ajan talousohjelmassa vuosiksi 1998–2001 suunnitellaan julkisyhteisöjen alijäämän pienentyvän edelleen 1,5 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 2000 ja 1 prosenttiin vuonna 2001.

Julkisyhteisöjen velkasuhde oli enimmillään 124,9 prosenttia bruttokansantuotteesta vuonna 1994, mistä se on vuosittain pienentynyt niin, että se oli vuonna 1997 121,6 prosenttia. Uudessa keskipitkän ajan talousohjelmassa suunnitellaan velkasuhteen pienentymistä 118,2 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 1998 ja sen pienentyvän edelleen tulevina vuosina. Vuonna 2001 velkasuhteen suunnitellaan olevan 107 prosenttia bruttokansantuotteesta. Tätä pienentymistä edistävät yksityistämistä saatavat tulot, jotka vuoteen 2001 asti ovat vuosittain 0,5–0,75 prosenttia bruttokansantuotteesta. Italian hallitus on myös ilmoittanut sitoutuvansa pienentämään velkasuhteen 100 prosentin alapuolelle vuoteen 2003 mennessä.

Velkasuhteen alenevaa suuntaa ovat edistäneet alijäämän pienentyminen sekä erityisesti perusylijäämän tasainen kasvu; vuonna 1997 perusylijäämä oli yli 6 prosenttia bruttokansantuotteesta. Italian hallitus on äskettäin vahvistanut uudelleen, että se sitoutuu pitämään perusylijäämän tasolla, joka voimakkaasti tukee velkasuhteen pienentymistä. Tämä perusylijäämä on keskeinen tekijä velkasuhteen pysyvästi alenevan suuntauksen ylläpitämiseksi.

Alijäämä oli vuonna 1997 perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella, missä sen odotetaan pysyvän myös vuonna 1998 ja pienentyvän edelleen keskipitkällä aikavälillä; kolmen viime vuoden aikana velkasuhde on pienentynyt, ja pienentymisen odotetaan nopeutuvan tulevina vuosina.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 7 päivänä marraskuuta 1994, 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Italian liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Italian liiallisen alijäämän olemassaolosta 26 päivänä syyskuuta 1994 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,
Espanjan liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/312/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka
 ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,
 ottaa huomioon komission suosituksen,
 sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammi-kuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä, liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Espanjassa on liiallinen alijäämä; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Espanjalle suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,
 neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoaa päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Espanjan annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia:

Julkisyhteisöjen alijäämä Espanjassa on supistunut merkittävästi vuodesta 1995 ja vuonna 1997 se laski 2,6 prosenttiin bruttokansantuotteesta, mikä on alle perusta-

missopimuksessa määritellyn viitearvon. Vuonna 1998 sen ennustetaan pienentyvän edelleen 2,2 prosenttiin bruttokansantuotteesta. Espanjan vuoden 1997 lähentymisohjelmassa julkisyhteisöjen alijäämän arvioidaan pienentyvän edelleen noin 1,6 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 2000.

Julkisyhteisöjen velkasuhde oli enimmillään 70,1 prosenttia bruttokansantuotteesta vuonna 1996 ja pienentyi sitten 68,6 prosenttiin vuonna 1997. Espanjan lähentymisohjelmassa pienentymistä odotetaan myös vuonna 1998 ja sen arvioidaan jatkuvan myös tulevina vuosina.

Alijäämä oli vuonna 1997 perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella, missä sen odotetaan pysyvän myös vuonna 1998 ja supistuvan edelleen keskipitkällä aikavälillä; velkasuhde pienentyy parhaillaan, ja pienentymisen odotetaan jatkuvan tulevina vuosina.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Espanjan liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Espanjan liiallisen alijäämän olemassaolosta 26 päivänä syyskuuta 1994 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 7 päivänä marraskuuta 1994, 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,

Portugalin liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/313/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammi-kuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä,

liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitetyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Portugalissa on liiallinen alijäämä; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Portugalille suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoaa päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Portugalin annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia:

Julkisyhteisöjen alijäämä on pienentynyt merkittävästi vuodesta 1993 alkaen ja laski 2,5 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 1997, mikä on alle perustamissopi-

muksessa määritellyn viitearvon; alijäämän oletetaan supistuvan edelleen 2,2 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 1998. Vuoden 1997 Portugalin lähentymisohjelman mukaan julkisen talouden alijäämän arvioidaan pienentyvän 1,5 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 2000.

Julkisyhteisöjen velkasuhde oli enimmillään vuonna 1995, jolloin se oli 65,9 prosenttia, mutta se on sen jälkeen vuosittain pienentynyt ja oli 62,0 prosenttia vuonna 1997. Velkasuhteen ennustetaan olevan 60,0 prosenttia vuonna 1998 ja laskevan sen jälkeen viitearvon alapuolelle.

Alijäämä oli perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella vuonna 1997, missä sen odotetaan pysyvän vuonna 1998 ja pienentyvän edelleen keskipitkällä aikavälillä; velkasuhde on pienentynyt kahden viime vuoden aikana ja sen odotetaan pian laskevan viitearvon alapuolelle,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Portugalin liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Portugalin liiallisen alijäämän olemassaolosta 26 päivänä syyskuuta 1994 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Portugalin tasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 7 päivänä marraskuuta 1994, 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,
Ruotsin liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/314/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammi-kuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä,

liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitetyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 10 päivänä heinäkuuta 1995 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Ruotsissa on liiallinen alijäämä; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Ruotsille suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoaa päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Ruotsin annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia:

Julkisyhteisöjen alijäämä on pienentynyt hyvin jyrkästi vuodesta 1993 alkaen ja oli 0,8 prosenttia bruttokansantuotteesta vuonna 1997, mikä on selvästi alle perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon. Vuodelle 1998

ennustetaan 0,5 prosentin ylijäämä bruttokansantuotteesta. Huhtikuussa 1998 tarkistetun Ruotsin lähentymisohjelman mukaan julkisen talouden ylijäämän arvioidaan olevan vuonna 2001 3,5 prosenttia bruttokansantuotteesta.

Julkisyhteisöjen velkasuhde oli enimmillään vuonna 1994, jolloin se oli 79,0 prosenttia, mistä se on vuosittain pienentynyt ja oli 76,6 prosenttia vuonna 1997; Ruotsin lähentymisohjelmassa velkasuhteen odotetaan pienentyvän edelleen vuonna 1998, ja huhtikuussa 1998 tarkistetun Ruotsin lähentymisohjelman mukaan sen arvioidaan jatkuvan sitä seuraavina vuosina ja laskevan 62,9 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 2001.

Alijäämä oli vuonna 1997 selvästi perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella, ja vuonna 1998 budjetin odotetaan kääntyvän ylijäämäksi, joka kasvaa edelleen keskipitkällä aikavälillä; velkasuhde on pienentynyt kolmen viime vuoden aikana ja pienentymisen odotetaan jatkuvan tulevina vuosina,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Ruotsin liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Ruotsin liiallisen alijäämän olemassaolosta 10 päivänä heinäkuuta 1995 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 1 päivänä toukokuuta 1998,

Yhdistyneen kuningaskunnan liiallisen alijäämän olemassaolosta tehdyn päätöksen kumoamisesta

(98/315/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 c artiklan 12 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton toinen vaihe alkoi 1 päivänä tammi-kuuta 1994; perustamissopimuksen 109 e artiklan 4 kohdassa määrätään, että toisen vaiheen aikana jäsenvaltiot pyrkivät välttämään liiallisia julkistalouden alijäämiä,

liiallista alijäämää koskevalla menettelyllä päätetään, onko olemassa liiallinen alijäämä, ja kun liiallinen alijäämä on oikaistu, kumotaan kyseinen päätös; liiallisia alijäämiä koskeva menettely määräytyy toisen vaiheen aikana perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaan, lukuun ottamatta 1, 9 ja 11 kohtaa; perustamissopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallista alijäämää koskevan menettelyn soveltamisesta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät kyseisen pöytäkirjan soveltamiseksi,

neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994 perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komission suosituksesta, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa on liiallinen alijäämä; 104 c artiklan 7 kohdan mukaisesti neuvosto antoi Yhdistyneelle kuningaskunnalle suosituksia liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi⁽²⁾,

neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kumotaan perustamissopimuksen 104 c artiklan 12 kohdan määräysten mukaisesti, kun liiallinen alijäämä jäsenvaltiossa, jota asia koskee, on neuvoston käsityksen mukaan oikaistu,

kun neuvosto kumoaa päätöksen, se toimii komission suosituksesta; Yhdistyneen kuningaskunna annettua ennen maaliskuun 1 päivää 1998 asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti kertomuksensa ovat seuraavassa esitetyt komission toimittamiin tietoihin perustuvat päätelmät aiheellisia:

Julkisyhteisöjen alijäämä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa pienentynyt merkittävästi vuodesta 1993 alkaen ja laski 1,9 prosenttia bruttokansantuotteesta vuonna 1997,

mikä on selvästi alle perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon. Alijäämän ennustetaan pienentyvän edelleen 0,6 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuonna 1998. Vuoden 1997 Yhdistyneen kuningaskunnan lähentymisohjelman mukaan julkisen talouden arvioidaan olevan ylijäämäinen vuosikymmenen loppuun mennessä.

Julkisyhteisöjen velkasuhde ei ole koskaan ylittänyt perustamissopimuksessa määrättyä viitearvoa, joka on 60 prosenttia; usean vuoden kasvun jälkeen se laski 53,4 prosenttiin vuonna 1997.

Alijäämä oli selvästi perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella vuonna 1997, missä sen odotetaan pysyvän vuonna 1998 ja kääntyvän ylijäämäksi keskipitkällä aikavälillä; julkisyhteisöjen velkasuhde on perustamissopimuksessa määritellyn viitearvon alapuolella,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaistilanteen arviointi osoittaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan liiallisen alijäämän tilanne on oikaistu.

2 artikla

Kumotaan Yhdistyneen kuningaskunnan liiallisen alijäämän olemassaolosta 26 päivänä syyskuuta 1994 tehty neuvoston päätös.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

⁽²⁾ Neuvoston suositukset, annettu 7 päivänä marraskuuta 1994, 24 päivänä heinäkuuta 1995, 16 päivänä syyskuuta 1996 ja 15 päivänä syyskuuta 1997.

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 1 päivänä toukokuuta 1998,
perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan mukaisesti

(98/316/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 109 j artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

ottaa huomioon komission kertomuksen,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin kertomuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽¹⁾,

sekä katsoo, että

- 1) talous- ja rahaliiton (EMU) kolmanteen vaiheeseen siirtymistä koskevassa päätöksenteossa noudatettavasta menettelystä ja aikataulusta määrätään perustamissopimuksen 109 j artiklassa; Dublinissa 13 päivänä joulukuuta 1996 valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontunut neuvosto päätti, että jäsenvaltioiden enemmistö ei täyttänyt yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä, että yhteisö ei siirtyisi EMUn kolmanteen vaiheeseen vuonna 1997, ja että perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdassa määrättyä menettelyä tulisi soveltaa mahdollisimman aikaisin vuonna 1998; 109 j artiklan 4 kohdan mukaan, jollei kolmannen vaiheen alkamispäivää ole vahvistettu vuoden 1997 loppuun mennessä, EMUn kolmas vaihe alkaa 1 päivänä tammikuuta 1999,
- 2) 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti saman artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu menettely, 2 kohdan toista luettelukohtaa lukuun ottamatta, on toistettava,
- 3) perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdassa määrätään, että komission ja Euroopan rahapoliittisen instituutin (ERI) laatimissa kertomuksissa tarkastellaan, onko kunkin jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perussäännön kanssa, ja myös sitä, onko kestävä lähentymisen korkea taso saavutettu, arvioimalla missä määrin kukin jäsenvaltio on täyttänyt seuraavat arviointiperusteet:

- hintatason korkeatasoisen vakauden toteutuminen; tämä on ilmeistä, jos inflaatio on lähellä korkeintaan kolmen hintatason vakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion inflaatiota;
- julkistalouden rahoitusaseman kestävyys; tämä on ilmeistä, jos julkisyhteisöjen talouden osalta on tilanne, jossa ei ole 104 c artiklan 6 kohdassa tarkoitettua liiallista alijäämää;
- Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmässä määrättyjen tavanomaisten vaihteluvälien noudattaminen ainakin kahden vuoden ajan siten, ettei valuutan ulkoista arvoa ole alennettu suhteessa toisen jäsenvaltion valuuttaan;
- jäsenvaltion saavuttaman lähentymisen ja jäsenvaltion Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmään osallistumisen pysyvyys, sellaisena kuin se ilmenee pitkäaikaisten korkojen tasossa.

Näitä neljää arviointiperustetta ja ajanjaksoja, joiden ajan niitä on noudatettava, täsmennetään perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6; komission ja ERI:n kertomuksissa on otettava huomioon myös ecun kehitys, markkinoiden yhdentymisen tulokset, jäsenvaltioiden vaihtotaseen tila ja kehitys ja yksikkötyökustannusten ja muiden hintaosoittimien kehitys.

- 4) perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan ensimmäisen luettelukohtaan mukaan neuvoston on arvioitava näiden kertomusten perusteella kunkin jäsenvaltion osalta, täyttääkö jäsenvaltio yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset, ja annettava päätelmänsä suosituksina valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuvalle neuvostolle, joka Euroopan parlamenttia kuultuaan 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistaa, mitkä jäsenvaltiot täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset,
- 5) jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on tarpeen mukaan muutettava, jotta se olisi sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa; muutoksilla on varmistettava, että lainsäädäntö on sopusoinnussa perustamissopimuksen kanssa

⁽¹⁾ Lausunto annettu 30. huhtikuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- viimeistään EKPJ:n perustamispäivänä; komission ja ERIn kertomuksissa on yksityiskohtainen arvio siitä, onko kunkin jäsenvaltion lainsäädäntö sopu-soinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa; kansallisen lainsäädännön mukauttamista ei ollut saatettu loppuun Espanjassa, Ranskassa, Luxemburgissa ja Itävallassa komission ja ERIn kertomusten esittä-misen ajankohtana; tämän jälkeen Espanjassa ja Itävallassa on tarvittava lainsäädäntö saatettu voimaan; Luxemburg ja Ranska ovat toteuttaneet kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansal-lisen lainsäädäntönsä, kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan lukien, sopusointuun perusta-missopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa,
- 6) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 1 artiklan mukaan perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luettelakohdassa tarkoitettu hintatason vakauden arviointiperuste tarkoittaa, että jäsenvaltio on saavuttanut kestävän hintatason vakauden ja tarkasteluajankohtaa edel-tävän vuoden aikana todetun keskimääräisen inflaa-tion, joka ylittää enintään 1,5 prosenttiyksiköllä enintään kolmen hintatason vakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion inflaation; hintavakautta koskevan arviointiperusteen osalta inflaatiota mita-taan yhdenmukaistetuilla kuluttajahintaindeksillä, jotka on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2494/95⁽¹⁾, hintavakauskriteerin arvioimiseksi jäsenvaltion inflaatiota on mitattu kahdentoista kuukausi-indeksin aritmeettisen keskiarvon prosentuaalisena muutoksena verrattuna edellisen jakson kahden-toista kuukausi-indeksin aritmeettiseen keskiar-voon; tammikuussa 1998 päättyneen yhden vuoden ajanjakson aikana kolme hintatason vakaudessa parhaiten suoriutunutta jäsenvaltiota olivat Ranska, jonka inflaatio oli 1,2 %, Irlanti, jonka inflaatio oli 1,2 % ja Itävalta, jonka inflaatio oli 1,1 %; komis-sion ja ERIn kertomuksissa käytettiin viitearvoa, joka on saatu laskemalla kolmen hintatason vakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion inflaatio-vauhtien yksinkertainen aritmeettinen keskiarvo, johon on lisätty 1,5 prosenttiyksikköä; tammi-kuussa 1998 päättyneen yhden vuoden ajanjakson ajalta viitearvo on 2,7 %,
- 7) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 2 artiklan mukaan 109 j artiklan 1 kohdan toisessa luettelakohdassa tarkoitettu julkistalouden rahoit-usasemaa koskeva arviointiperuste merkitsee, ettei jäsenvaltiota neuvoston senhetkisen arvioinnin ajankohtana koske perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdassa tarkoitettu neuvoston päätös
- liiallisen alijäämän olemassaolosta kyseisessä jäsen-valtiossa,
- 8) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 5 artiklan mukaan komissio toimittaa tässä lähenty-misperusteiden täyttymisen arvioinnissa käytettävät tiedot; komissio toimitti tiedot tämän suosituksen laatimista varten; komissio toimitti jäsenvaltioiden julkistaloutta koskevat tiedot jäsenvaltioiden ilmoi-tettua ne 1 päivään maaliskuuta 1998 mennessä asetuksen (EY) N:o 3605/93⁽²⁾ mukaisesti,
- 9) EMUn toisen vaiheen aikana ei ole ollut olemassa neuvoston päätöstä Irlannin ja Luxemburgin liialli-sesta alijäämästä; 104 c artiklan 12 kohdan nojalla neuvosto kumosi 27 päivänä kesäkuuta 1996 teke-mänsä päätöksen mukaisesti aiemman päätöksensä Tanskan liiallisesta alijäämästä; 104 c artiklan 12 kohdan nojalla neuvosto kumosi 30 päivänä kesä-kuuta 1997 tekemiensä päätösten mukaisesti aiemmat päätöksensä Alankomaiden ja Suomen liiallisesta alijäämästä; 104 c artiklan 12 kohdan nojalla neuvosto kumosi 1 päivänä toukokuuta 1998 tekemiensä päätösten mukaan aiemmat päätöksensä Belgian, Saksan, Espanjan, Ranskan, Italian, Itävallan, Portugalin, Ruotsin ja Yhdisty-neen kuningaskunnan liiallisesta alijäämästä,
- 10) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 3 artiklan mukaan perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan kolmannessa luettelakohdassa tarkoitettu Euroopan valuuttajärjestelmän valuutta-kurssijärjestelmään osallistumista koskeva arviointi-peruste merkitsee, että jäsenvaltio on noudattanut Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjes-telmässä (ERM) määrättyjä tavanomaisia vaihteluvä-lejä ilman, että sillä on ollut merkittäviä paineita, ainakin kahtena viimeisenä tarkasteluajankohtaa edeltävänä vuotena; erityisesti jäsenvaltio ei ole omasta aloitteestaan alentanut valuutan kahdenvä-listä keskuskurssia suhteessa toisen jäsenvaltion valuuttaan samana aikana; arvioidessaan tämän lähentymisperusteen täyttämistä kertomuksissaan komissio ja ERI ovat tarkastelleet helmikuussa 1998 päättynyttä kahden vuoden jaksoa ja ottaneet huomioon, että jäsenvaltioiden ministereiden ja keskuspankkien pääjohtajien elokuussa 1993 tekemä päätös laajentaa ERM:n vaihteluvälejä väliaikaisesti noin 2,25 prosentista noin 15 prosent-tiin kahdenvälisen keskuskurssien ympärillä,
- 11) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 4 artiklan mukaan perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljännessä luettelakohdassa tarkoitettu korkojen lähentymisperuste tarkastelu-ajankohtaa edeltävänä vuotena merkitsee, että jäsen-valtion pitkäaikaisten nimelliskorkojen keskimää-räinen taso on enintään kaksi prosenttiyksikköä

⁽¹⁾ EYVL L 257, 27.10.1995, s. 1⁽²⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

korkeampi kuin enintään kolmen hintavakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion vastaava taso; korkojen lähentymisen tarkastelussa käytettiin viiteenä vertailukelpoisia valtion 10 vuoden lainojen korkoja; korkojen lähentymisperusteen täyttämisen arvioinnissa komission ja EMIn kertomuksissa käytettiin viitearvoa, joka saatiin lisäämällä kaksi prosenttiyksikköä kolmen hintavakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion pitkäaikaisten nimelliskorkojen yksinkertaiseen keskiarvoon; tammikuussa 1998 päättyneen yhden vuoden ajanjakson viitearvo oli 7,8 %,

- 12) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 11 olevan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut neuvostolle, ettei se aio siirtyä EMUn kolmanteen vaiheeseen 1 päivänä tammikuuta 1999; tämän ilmoituksen nojalla pöytäkirjassa N:o 11 olevissa 4–9 kohdassa annetaan määräykset, joita sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jos ja niin kauan kuin se ei ole siirtynyt kolmanteen vaiheeseen,
- 13) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 12 olevan 1 kohdan sekä valtion- tai hallitusten päämiesten Edinburghissa joulukuussa 1992 tekemän päätöksen mukaisesti Tanska on ilmoittanut neuvostolle, ettei se aio osallistua EMUn kolmanteen vaiheeseen; tämän ilmoituksen nojalla Tanskaan sovelletaan perustamissopimuksen ja EKPJ:n perussäännön kaikkia artikloja ja määräyksiä, joissa viitataan poikkeukseen,
- 14) koska edellä mainitut ilmoitukset on annettu, neuvoston ei ole tarpeen tehdä perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan mukaista arviota Yhdistyneen kuningaskunnan ja Tanskan osalta, ja
- 15) näiden suositusten perusteella valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuva neuvosto vahvistaa, mitkä jäsenvaltiot täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset,

SUOSITTELEE:

1 JAKSO

ARVIOINNIT

1 artikla

Belgia

Belgian kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa

perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Belgian keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Belgiaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Belgia on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Belgian frangiin (BEF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Belgia ole omasta aloitteestaan alentanut BEF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Belgian pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,7 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Belgia on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Belgia täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

2 artikla

Saksa

Saksan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Saksan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Saksaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Saksa on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Saksan markkaan (DEM) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Saksa ole omasta aloitteestaan alentanut DEM:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Saksan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Saksa on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Saksa täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

3 artikla

Kreikka

Kreikan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Kreikan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 5,2 prosenttia, mikä on viitearvon yläpuolella;
- neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994, että Kreikassa on julkistalouden liiallinen alijäämä eikä tätä päätöstä ole kumottu;
- Kreikka ei ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä helmikuussa 1998 päättyneen kahden vuoden jakson aikana; tänä aikana Kreikan drakma (GRD) on ollut suhteellisen vakaa suhteessa valuuttakurssimekanismin kuuluvuuteen valuuttoihin, mutta siihen on ajoittain kohdistunut paineita, joita on pyritty vaimentamaan nostamalla väliaikaisesti kotimaisia korkoja sekä valuuttamarkkinainterventioilla; GRD liittyi valuuttakurssijärjestelmään maaliskuussa 1998;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Kreikan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 9,8 prosenttia, mikä on viitearvon yläpuolella.

Kreikka ei täytä 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittuja lähentymisperusteita.

Kreikka ei siten täytä yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä.

4 artikla

Espanja

Espanjan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Espanjan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Espanjaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Espanja on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Espanjan pesetaan (ESP) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä ESP:n kahdenvälistä keskuskurssia ole alennettu suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Espanjan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,3 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Espanja on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Espanja täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

5 artikla

Ranska

Ranska on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansallisen lainsäädäntönsä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusointuun perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Ranskan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Ranskaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Ranska on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Ranskan frangiin (FRF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Ranska ole omasta aloitteestaan alentanut FRF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Ranskan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Ranska on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Ranska täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

*6 artikla***Irlanti**

Irlannin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Irlannin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Irlantia ei ole talous- ja rahaliiton toisen vaiheen aikana koskenut neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Irlanti on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Irlannin puntaan (IEP) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä IEP:n kahdenvälistä keskuskurssia ole alennettu suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan; 16 päivänä maaliskuuta 1998 IEP:n kahdenvälisiä keskuskurseja korotettiin Irlannin viranomaisten pyynnöstä kolmella prosenttiyksiköllä suhteessa kaikkiin muihin Euroopan valuuttakurssijärjestelmän valuuttoihin;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Irlannin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Irlanti on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Irlanti täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

*7 artikla***Italia**

Italian kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Italian keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Italiaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

- Italia liittyi uudelleen valuuttakurssijärjestelmään marraskuussa 1996; maaliskuun 1996 ja marraskuun 1996 välisenä aikana Italian liira (ITL) vahvistui valuuttakurssijärjestelmään kuuluvien valuuttojen suhteen; sen jälkeen, kun Italian liira liitettiin uudelleen valuuttakurssijärjestelmään, siihen ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Italia ole omasta aloitteestaan alentanut ITL:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Italian pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,7 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Italia täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet; 109 j artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan lähentymisperusteen osalta todetaan, että vaikka ITL liittyi valuuttakurssijärjestelmään vasta marraskuussa 1996, se on ollut riittävän vakaa kahden viime vuoden aikana. Näillä perusteilla Italia on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason.

Italia täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

*8 artikla***Luxemburg**

Luxemburg on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansallisen lainsäädäntönsä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusointuun perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Luxemburgin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Luxemburgia ei ole talous- ja rahaliiton toisen vaiheen aikana koskenut neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Luxemburg on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Luxemburgin frangiin (LUF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Luxemburg ole omasta aloitteestaan alentanut LUF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Luxemburgin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Luxemburg on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Luxemburg täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

*9 artikla***Alankomaat**

Alankomaiden kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Alankomaiden keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Alankomaita ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Alankomaat on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Alankomaiden guldeniin (NLG) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Alankomaat ole omasta aloitteestaan alentanut NLG:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Alankomaiden pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Alankomaat on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Alankomaat täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

*10 artikla***Itävalta**

Itävallan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Itävallan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,1 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Itävaltaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Itävalta on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Itävallan šillinkiin (ATS) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Itävalta ole omasta aloitteestaan alentanut ATS:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Itävallan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Itävalta on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Itävalta täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

*11 artikla***Portugali**

Portugalin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Portugalin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Portugalia ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Portugali on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Portugalin escudoon (PTE) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Portugali ole omasta aloitteestaan alentanut PTE:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Portugalin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Portugali on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Portugali täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

*12 artikla***Suomi**

Suomen kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Suomen keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,3 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

- Suomea ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Suomi liittyi valuuttakurssijärjestelmään lokakuussa 1996; maaliskuun 1996 ja lokakuun 1996 välisenä aikana Suomen markka (FIM) vahvistui valuuttakurssijärjestelmään kuuluvien valuuttojen suhteen; sen jälkeen kun FIM liitettiin valuuttakurssijärjestelmään, siihen ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Suomi ole omasta aloitteestaan alentanut FIM:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Suomen pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,9 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Suomi täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet; 109 j artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan lähentymisperusteiden osalta todetaan, että vaikka FIM liittyi valuuttakurssijärjestelmään vasta lokakuussa 1996, se on ollut riittävän vakaa kahden viime vuoden aikana. Näillä perusteilla Suomi on saavuttanut kestäväen lähentymisen korkean tason.

Suomi täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

13 artikla

Ruotsi

Ruotsin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, ei ole sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan eikä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Ruotsin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,9 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Ruotsia ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Ruotsin valuutta ei ole koskaan ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä; kahden vuoden tarkasteluajanjakson aikana Ruotsin kruunun (SEK) arvo vaihteli suhteessa valuuttakurssijärjestelmään kuuluviin valuuttoihin, mikä johtui muun muassa valuuttakurssitavoitteen puuttumisesta;

- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Ruotsin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Ruotsi täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet, mutta se ei täytä sen kolmannessa luetelmakohdassa mainittua lähentymisperustetta.

Ruotsi ei siten täytä yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä.

2 JAKSO

PÄÄTELMÄT

14 artikla

Edellä olevan perusteella neuvosto päätelee, että Belgia, Saksa, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali ja Suomi täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset. Neuvosto suosittaa, että valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuva neuvosto vahvistaa mainittujen jäsenvaltioiden täyttävän vaadittavat edellytykset yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi 1 päivänä tammikuuta 1999.

3 JAKSO

JULKAISEMINEN

15 artikla

Tämä suositus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

EHDOTUS NEUVOSTON (TALOUS- JA RAHA-ASIAT) JA KYSEISESSÄ NEUVOSTOSSA KOKOONTUVIEN MINISTEREIDEN JULKILAUSUMAKSI

annetaan 1 päivänä toukokuuta 1998

1. Euro toteutuu 1 päivänä tammikuuta 1999 päättäen prosessin, joka huipentuu euron onnistuneelle käyttöönotolle asetettujen taloudellisten edellytysten täyttymisessä. Neuvosto (talous- ja raha-asiat) ja kyseisessä neuvostossa kokoontuvat ministerit toteavat kaikkien jäsenvaltioiden edistyneen merkittävästi hintavakauden saavuttamisessa ja julkisen talouden tervehtymisessä. Lähentymiskehitys on edistänyt valuuttakurssivakauden korkeata tasoa ja korkojen pysymistä poikkeuksellisen matalana ja parantanut siten kansantalouksiemme taloudellisia edellytyksiä.
2. Siirtyminen yhtenäisvaluuttaan vahvistaa edelleen hintavakauden säilyttävää, vahvaa ja kestävä kasvua, joka edistää uusien työpaikkojen ja korkeamman elintason luomista. Valuuttakurssiriski poistuu euroalueeseen osallistuvien jäsenvaltioiden välillä, valuutan vaihtokulut vähenevät, rahoitusmarkkinat laajenevat ja tehostuvat, hintojen vertailtavuus paranee ja kilpailu lisääntyy. Se on täten ratkaiseva askel todellisten yhteismarkkinoiden luomisessa.
3. Jäsenvaltioiden ministereinä olemme vahvasti sitoutuneet toteuttamaan talous- ja rahaliiton sekä yhteismarkkinoiden täysimääräisten hyötyjen saavuttamisen edellyttämät toimet unionin kaikkien kansalaisten eduksi. Nämä toimet sisältävät talouspolitiikan yhteensovittamisen tiivistämisen. Olemme vakuuttuneita, että Dublinissa, Amsterdamissa ja Luxemburgissa kokoon-tuneiden Eurooppa-neuvostojen päätelmien täysimääräinen täytäntöönpano antavat terveen pohjan pysyvästi vakaalle rahoitusmarkkinakehitykselle ja EMUn häiriöttömälle toiminnalle.
4. Tulevina vuosina kaikkien jäsenvaltioiden vahva, kestävä ja vakaan hintavakauden säilyttävä kasvu perustuu edelleen taloudelliseen lähentymiseen. Lisäksi terve ja kestävä julkinen talous on edellytys kasvulle ja työllisyyden paranemiselle. Vakaus- ja kasvusopimus antaa keinot, joilla kyseisen tavoitteen saavuttaminen voidaan varmistaa ja joilla voidaan lisätä mahdollisuuksia vastata kansallisella budjettipolitiikalla tuleviin haasteisiin.
5. Kyseisen sopimuksen mukaisesti aloitamme julkisyhteisön rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta annetun asetuksen⁽¹⁾ täytäntöönpanon 1 päivänä heinäkuuta 1998 seuraavasti.
  - Sitoudumme varmistamaan, että vuodelle 1998 asetetut jäsenvaltioiden talousarviotavoitteet saavutetaan täysimääräisesti ryhtymällä tarvittaessa ajoissa toimiin kehityksen oikaisemiseksi.
  - Neuvosto sopii, että se tarkastelee aikaisessa vaiheessa jäsenvaltioiden talousarviosuunnitelmia vuodelle 1999 vakaus- ja kasvusopimuksen puitteiden ja tavoitteiden pohjalta.

Näiden kahden ensimmäisen kohdan osalta euroalueeseen osallistuvien valtioiden ministerit ovat päättäneet kokoontua epävirallisesti tulevina kuukausina aloittaakseen seurannan Luxemburgin Eurooppa-neuvoston päätöslauselman mukaisesti.

  - Jos taloudellinen kehitys on odotettua parempi, jäsenvaltiot tulevat käyttämään mahdollisuutta tehostaa julkisen talouden vahvistamista saavuttaakseen vakaus- ja kasvusopimuksen sitoumusten mukaisen julkiselle taloudelle asetetun keskipitkän ajan tavoitteen, jonka mukaan julkisyhteisöjen rahoitusasema on lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen.
  - Mitä suurempi osallistuvien jäsenvaltioiden velka on suhteessa bruttokansantuotteeseen, sitä suurempia ponnistuksia niiden on tehtävä suhteen alentamiseksi nopeasti. Tähän pääsemiseksi on toteutettava muita toimia bruttovelan pienentämiseksi sen lisäksi, että perusyli jäämät pidetään asianmukaisella tasolla vakaus- ja kasvusopimuksen sitoumusten ja tavoitteiden mukaisesti. Velanhoidtostrategioilla on lisäksi vähennettävä jäsenvaltioiden julkisen talouden haavoittuvuutta.
  - Kaikki ministerit sitoutuvat toimittamaan viimeistään vuoden 1998 loppuun mennessä kansalliset vakaus- tai lähentymisohjelmat, joissa käsitellään kyseisiä tärkeitä tekijöitä.
6. Neuvosto toteaa jälleen, että vastuu julkisen talouden vakauttamisesta kuuluu nyt ja myös tulevaisuudessa jäsenvaltioille ja että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 104 b artiklan 1 kohdan määräysten mukaan erityisesti yhteisö ei ole vastuussa eikä ota vastatakseen sitoumuksista, joita jäsenvaltioilla on. On sovittu, ettei talous- ja rahaliittoa sellaisenaan voida käyttää erityisten tulonsiirtojen perusteena, tämän kuitenkin rajoittamatta EY:n perustamissopimuksen tavoitteita ja määräyksiä.

⁽¹⁾ 7. heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus N:o 1466/97 (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1).

7. Julkisen talouden vakauttamista koskevaa työtämme tulevat täydentämään tehostetut ponnistukset jäsenvaltioidenkansantalouden tehokkuuden parantamiseksi, mikä vahvistaa myönteisen ympäristön luomista kasvulle, korkealle työllisyydelle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle. Tähän liittyen odotamme sovittua tapaamistamme työmarkkinaosapuolten kanssa lähiaikoina keskustellaksemme talous- ja rahaliitosta. Teemme yhdessä työmarkkinaosapuolten ja muiden asianomaisten tahojen kanssa kaikki tarpeelliset aloitteet luodaksemme olosuhteet, joissa erityisesti nuorten, pitkäaikaistyöttömien ja vähän koulutetun väestön työttömyyttä voidaan vähentää. Luxemburgissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiä noudattaen sitoudumme tekemään oman osuutemme työllisyyspolitiikalle vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti laadittujen työllisyyttä koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien panemiseksi pikaisesti täytäntöön. Talous- ja rahoitusasioiden neuvosto tarkastelee kyseisiä suunnitelmia osallistuessaan Cardiffissa kokoontuvan Eurooppa-neuvoston ja sen jälkeisten Eurooppa-neuvostojen valmisteluun.
8. Kiinnitämme erityistä huomiota niiden mahdollisuuksien laajentamiseen, joilla kasvu näkyy lisääntyvänä työllisyytenä. Täten korostamme muun muassa seuraavia rakenneuudistuksia:
- tehostetaan hyödyke-, työ- ja pääomamarkkinoita,
  - parannetaan työmarkkinoiden sopeutumiskykyä niin, että ne nykyistä paremmin ottaisivat huomioon palkkojen ja tuottavuuden kehityksen,
  - varmistetaan, että kansalliset koulutus- ja ammattikoulutusjärjestelmät ovat tehokkaita ja että ne vastaavat työllisyystilanteen vaatimuksia,
  - pyritään rohkaisemaan yrittäjyyttä, erityisesti vähentämällä siihen kohdistuvia hallinnollisia rasitteita,
  - helpotetaan erityisesti pienten ja keski suurten yritysten pääsyä pääoma- ja riskipääomamarkkinoille,
  - lisätään verotuksen tehokkuutta ja vältetään haitallista verokilpailua,
  - otetaan huomioon väestön ikääntymisen vaikutukset kaikissa sosiaaliturvajärjestelmiin liittyvissä kysymyksissä.
9. Neuvosto aikoo perustaa kevyen, toissijaisuusperiaatteen mukaisen menettelyn, jota noudattaen seurataan jäsenvaltioiden talousuudistusten edistymistä. Ensi vuodesta lähtien talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen valmistelu perustuu jäsenvaltioiden ja komission laatimiin lyhyihin arvioihin, jotka koskevat hyödyke- ja pääomamarkkinoiden kehittymistä sekä niitä koskevia suunnitelmia ja työllisyyden toimintasuunnitelmia.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 3 päivänä toukokuuta 1998,
perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti

(98/317/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka kokoontuu valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa ja joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 109 j artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission kertomuksen,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin kertomuksen,

ottaa huomioon neuvoston 1 päivänä toukokuuta 1998 antamat suositukset,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon (¹),

sekä katsoo, että

- 1) perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti talous- ja rahaliiton (EMU) kolmas vaihe alkaa 1 päivänä tammikuuta 1999,
- 2) perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan mukaisesti komission ja Euroopan rahapoliittisen instituutin esittämien kertomusten perusteella, joissa käsitellään jäsenvaltioiden edistymistä EMUn toteuttamiseen liittyvien velvoitteidensa täyttämiseksi, neuvosto on arvioinut 1 päivänä toukokuuta 1998 kunkin jäsenvaltion osalta, täyttääkö se yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset ja on antanut seuraavat päätelmänsä suosituksina valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuvalle neuvostolle:

Belgia

Belgian kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Belgian keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Belgiaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Belgia on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Belgian frangiin (BEF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Belgia ole omasta aloitteestaan alentanut BEF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Belgian pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,7 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Belgia on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Belgia täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Saksa

Saksan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Saksan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Saksaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Saksa on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Saksan markkaan (DEM) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Saksa ole omasta aloitteestaan alentanut DEM:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Saksan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Saksa on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

(¹) Lausunto annettu 2. toukokuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

Saksa täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Kreikka

Kreikan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Kreikan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 5,2 prosenttia, mikä on viitearvon yläpuolella;
- neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994, että Kreikassa on julkistalouden liiallinen alijäämä eikä tätä päätöstä ole kumottu;
- Kreikka ei ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä helmikuussa 1998 päättyneen kahden vuoden jakson aikana; tänä aikana Kreikan drakma (GRD) on ollut suhteellisen vakaa suhteessa valuuttakurssimekanismiin kuuluviin valuuttoihin, mutta siihen on ajoittain kohdistunut paineita, joita on pyritty vaimentamaan nostamalla väliaikaisesti kotimaisia korkoja sekä valuuttamarkkinainterventioilla; GRD liittyi valuuttakurssijärjestelmään maaliskuussa 1998;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Kreikan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 9,8 prosenttia, mikä on viitearvon yläpuolella.

Kreikka ei täytä 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittuja lähentymisperusteita.

Kreikka ei siten täytä yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä.

Espanja

Espanjan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Espanjan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Espanjaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Espanja on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Espanjan pesetaan (ESP) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä ESP:n kahdenvälistä keskuskurssia ole alennettu suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Espanjan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,3 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Espanja on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Espanja täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Ranska

Ranska on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansallisen lainsäädäntönsä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusointuun perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Ranskan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Ranskaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Ranska on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Ranskan frangiin (FRF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Ranska ole omasta aloitteestaan alentanut FRF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Ranskan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Ranska on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Ranska täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Irlanti

Irlannin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Irlannin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Irlantia ei ole talous- ja rahaliiton toisen vaiheen aikana koskenut neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Irlanti on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Irlannin puntaan (IEP) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä IEP:n kahdenvälistä keskuskurssia ole alennettu suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan; 16 päivänä maaliskuuta 1998 IEP:n kahdenvälisiä keskus-kursseja korotettiin Irlannin viranomaisten pyynnöstä kolmella prosenttiyksiköllä suhteessa kaikkiin muihin Euroopan valuuttakurssijärjestelmän valuuttoihin;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Irlannin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Irlanti on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Irlanti täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Italia

Italian kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Italian keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Italiaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Italia liittyi uudelleen valuuttakurssijärjestelmään marraskuussa 1996; maaliskuun 1996 ja marraskuun 1996 väisenä aikana Italian liira (ITL) vahvistui valuuttakurssijärjestelmään kuuluvien valuuttojen suhteen; sen jälkeen, kun ITL liitettiin uudelleen valuuttakurssijärjestelmään, siihen ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Italia ole omasta aloitteestaan alentanut ITL:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Italian pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,7 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Italia täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet; 109 j artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan lähentymisperusteeseen osalta todetaan, että vaikka ITL liittyi valuuttakurssijärjestelmään vasta marraskuussa 1996, se on ollut riittävän vakaa kahden viime vuoden aikana. Näillä perusteilla Italia on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason.

Italia täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Luxemburg

Luxemburg on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansallisen lainsäädäntönsä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusointuun perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Luxemburgin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Luxemburgia ei ole talous- ja rahaliiton toisen vaiheen aikana koskenut neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Luxemburg on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Luxemburgin frangiin (LUF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Luxemburg ole omasta aloitteestaan alentanut LUF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Luxemburgin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Luxemburg on saavuttanut kestäväen lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Luxemburg täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Alankomaat

Alankomaiden kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Alankomaiden keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Alankomaita ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Alankomaat on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Alankomaiden guldeniin (NLG) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Alankomaat ole omasta aloitteestaan alentanut NLG:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Alankomaiden pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Alankomaat on saavuttanut kestäväen lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Alankomaat täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Itävalta

Itävallan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Itävallan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,1 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Itävaltaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Itävalta on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Itävallan šillinkiin (ATS) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Itävalta ole omasta aloitteestaan alentanut ATS:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Itävallan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Itävalta on saavuttanut kestäväen lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Itävalta täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Portugali

Portugalin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Portugalin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Portugalia ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Portugali on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Portugalin escudoon (PTE) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Portugali ole omasta aloitteestaan alentanut PTE:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Portugalin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Portugali on saavuttanut kestäväen lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Portugali täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Suomi

Suomen kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Suomen keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,3 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;
- Suomea ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;
- Suomi liittyi valuuttakurssijärjestelmään lokakuussa 1996; maaliskuun 1996 ja lokakuun 1996 välisenä aikana Suomen markka (FIM) vahvistui valuuttakurssijärjestelmään kuuluvien valuuttojen suhteen; sen jälkeen kun FIM liitettiin valuuttakurssijärjestelmään, siihen ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Suomi ole omasta aloitteestaan alentanut FIM:n kahdenvälisiä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;
- tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Suomen pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,9 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Suomi täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet; 109 j artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan lähentymisperusteiden osalta todetaan, että vaikka FIM liittyi valuuttakurssijärjestelmään vasta lokakuussa 1996, se on ollut riittävän vakaa kahden viime vuoden aikana. Näillä perusteilla Suomi on saavuttanut kestävästi lähentymisen korkean tason.

Suomi täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

Ruotsi

Ruotsin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, ei ole sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan eikä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

- Ruotsin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,9 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Ruotsia ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Ruotsin valuutta ei ole koskaan ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä; kahden vuoden tarkasteluajanjakson aikana Ruotsin kruunun (SEK) arvo vaihteli suhteessa valuuttakurssijärjestelmään kuuluviin valuuttoihin, mikä johtui muun muassa valuuttakurssitavoitteen puuttumisesta;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Ruotsin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Ruotsi täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet, mutta se ei täytä sen kolmannessa luetelmakohdassa mainittua lähentymisperustetta.

Ruotsi ei siten täytä yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä.

- 3) valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuva neuvosto katsoo tehtyään kokonaisarvion kustakin jäsenvaltiosta, ottaen huomioon edellä mainitut komission ja Euroopan rahapoliittisen instituutin kertomukset, Euroopan parlamentin lausunnon sekä neuvoston 1 päivänä toukokuuta 1998 antamat suositukset, että Belgia, Saksa, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugalí ja Suomi täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset,
- 4) Kreikka ja Ruotsi eivät tässä vaiheessa täytä yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä; Kreikan ja Ruotsin osalta sovelletaan sen vuoksi perustamissopimuksen 109 k artiklassa määriteltyä poikkeusta,
- 5) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 11 olevan 1 kohdan mukaan Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut neuvostolle, ettei se aio siirtyä EMUn kolmanteen vaiheeseen 1 päivänä tammikuuta 1999; tämän ilmoituksen nojalla pöytäkirjassa N:o 11 olevissa 4–9 kohdassa annetaan määräykset, joita sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jos ja niin kauan kuin se ei ole siirtynyt kolmanteen vaiheeseen,
- 6) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 12 olevan 1 kohdan sekä valtion- tai hallitusten päämiesten Edinburghissa joulukuussa 1992 tekemän päätöksen mukaisesti Tanska on ilmoittanut neuvostolle, ettei se aio osallistua EMUn

kolmanteen vaiheeseen; tämän ilmoituksen nojalla Tanskaan sovelletaan perustamissopimuksen ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perussäännön kaikkia artikloja ja määräyksiä, joissa viitataan poikkeukseen, ja

- 7) koska edellä mainitut ilmoitukset on annettu, neuvoston ei ollut tarpeen tehdä 109 j artiklan 2 kohdan mukaista arviota Yhdistyneen kuningaskunnan ja Tanskan osalta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Belgia, Saksa, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali ja Suomi täyttävät vaadit-

tavat edellytykset yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi 1 päivänä tammikuuta 1999.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 3 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

T. BLAIR

Puheenjohtaja

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 3 päivänä toukokuuta 1998,
Euroopan keskuspankin puheenjohtajan, varapuheenjohtajan sekä johtokunnan
muiden jäsenten nimittämisestä

(98/318/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 109 a artiklan 2 kohdan ja 109 l artiklan 1 kohdan toisen luettelukohdan sekä Euroopan keskuspankki-järjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 50 artiklan,

SUOSITTAA, että nimitetään

1. Wim DUISENBERG Euroopan keskuspankin puheenjohtajaksi kahdeksan vuotta kestäväksi kaudeksi.
2. Christian NOYER Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajaksi neljä vuotta kestäväksi kaudeksi.
3. Otmar ISSING Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi kahdeksan vuotta kestäväksi kaudeksi.
4. Tommaso PADOA SCHIOPPA Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi seitsemän vuotta kestäväksi kaudeksi.
5. Eugenio DOMINGO SOLANS Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi kuusi vuotta kestäväksi kaudeksi.
6. Sirkka HÄMÄLÄINEN Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi viisi vuotta kestäväksi kaudeksi.

Tämä suositus toimitetaan jäsenvaltioiden hallituksille päätettäväksi yhtenäisvaluutan hyväksyvällä valtion- tai hallitusten päämiesten tasolla sen jälkeen, kun Euroopan parlamenttia ja Euroopan rahapoliittisen instituutin neuvostoa on kuultu.

Tämä suositus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 3 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja
